Ч. 57. Пятниця 12 (25) марта 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Закрите Ради державної і характеристика ситуациї. — Акция угодова. — Росийско-японьска війна).

Обструкцийні засіданя палати послів закінчили ся тим, що на вівторковім засіданю президент палати відчитав письмо дра Кербера повідомляюче о відроченю сесиї Ради державної. Так отже розійшла ся Рада державна, не ухваливши ані контингенту рекрутів ані не вибравши Делеґаций, як то було проектоване. Що тепер дальше буде, годі знати. Говорять, що Рада державна буде знову скликана межи 12 а 19 цьвітня, але дехто дивить ся сумно в будучність і каже, що ситуация стала того рода, що з цілої сили пре до якихсь важних змін.

Чехи уперли ся і не хотять нічого чути о якихсь переговорах з Німцями. В своїй відповіди на німецкі предложеня кажуть они, що стоять на тім становищи, яке завсігди займали, що заведене ческого язика урядового і службового есть обовязком правительства, отже не може бути предметом переговорів межи Німцями а Чехами, а тим менше предметом компензати, бо переведене ествуючих законів не може бути зависиме від призволеня партий. Справа основаня ческого університету також не може бути предметом переговорів межи Німцями а Чехами, бо то, кажуть, належить до законодавства, отже есть річию всїх послів. Що до иньших справ — кажуть Чехи — то наради були би дуже пожадані та много обіцюючі, бо ческі партиї бажають отверто і щиро честного і справедливого мира.

З поля війни наспіло тепер кілька важнїйших і досить характеристичних вістий. Перша то вість про новий атак Японців на Порт Артура. Алексієв подав з Мукдена таку вість: „Комендант фльоти доносить з Порт Артура, що дня 22 марта около півночи зближили ся два неприятельскі торпедовці до внутрішної пристані, але їх спостережено і батериї зачали до них стріляти; внаслідок того вернули они назад. О 4 год. рано зробили другий атак три японьскі торпедовці, але й їх відперто. Досьвіта надплила японьска ескадра, зложена з 6 панцирників, 12 кружляків І. кл. і 8 торпедовців і в трох відділах зближала ся до порту. О 7 год. рано зачала наша фльота випливати із внутрішної пристані. „Аскольд" з моєю фляґою плив попереду а за ним ішли панцирники. Неприятельскі панцирники зближили ся до Ліаутішан і дали 100 вистрілів з 12-цалевих пушок на Порт Артур а 108 вистрілів на охрестність. Наші набої пускані на віддаль 80 каблів цїляли дуже добре. Около 10 год. рано один з японьских панцирників, поцілений ґранатом, перестав стріляти і відплив. О 11 год. перед полуднем неприятельска ескадра получила ся і відплила вадовж вішної пристані, не атакуючи нашої ескадри".

В доповненю до сеї вісти сказано, що „Ретвізан" стріляв до японьских кораблів і що підчас бомбардованя згинуло 5 вояків а 10 було зранених. Акция „Ретвізана" есть тут трохи загадочна, бо говорено, що корабель сей затягнено до внутрішного порту і що там при передпослїднім атаку впало на него знов кілька японьских бомб. З повисшої вісти виходило би, що „Ретвізан" все ще лежить перед портом, бо о тім нема й бесіди, щоби єго вже направили. А коли „Ретвізана" дійстно затягнули до внутрішного порту, то виходило би хиба із сего, що японьскі торпедовці заплили аж до середини порту без ніякої перешкоди.

Друга вість, яку подав Алексієв цареви, знов така: Ґенерал Мищенко доносить, що дня 17 с. м. патруля войскова, котра зближила ся до Анджу, добачила на лївім береві ріки Чінчан-гаи виставлені неприятелем шанці. Думають, що в Анджу знаходить ся дивізия а у Пенян проча часть першої японьскої армії. На вість, що до Таґчен прибули дві неприятельскі шкадрони, вислали ми 200 їздців, щоби не пустити неприятеля через ріку. Японці, що були

25)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Моя гостинниця як раз щось противного від того, що було в готелю в Наґасакі або в Асторгавз в Шанґаю, або в „Европейскім" готелю в Сінґапоре, або в Ґолльфас-готелю на Цейльоні. Там дістає ся преці свою комнату до купаня, своє біле, свою постіль, свій ручник, свою подушку, своє сьвітло. Тут всего того нема. Крім одної мідниці треба все иньше з собою возити, коли хоче ся то мати і не дорого платити. Дають, що правда, сьвіжої води до питя, але так маленько, що можна справедливо гадати, що тут сьвіжа вода то дорога річ. Купелї в готелю нема, але подалеко в сусідстві есть „баня". Купіль коштує там рубля і 80 копійок (4 К 50 сот.) — новий доказ, що вода у Владивостоці то дорога річ. Хочу, щоби менї дали подушку. Дали, хоч треба було довго ждати, а на рахунку знаходжу за ню по 20 копійок (50 сот.) на день. Хочу, щоби менї дали постіль. Та й дістаю, одну пошивку на подушку і одно простирало. На рахунку стоїть 20 копійок. На щастє пригадую собі, що у мене есть в куферку власний ручник а то було прийшло ся заплатити знов 10 копійок. На кожду сьвічку на день рахують по 20 копійок. До того ще пладить ся за комнату по 2 рублі на день. Тота нужда, до котрої чоловік не привик, стрічає ся з малими виїмками в цїлій Сибіри і есть лиш дуже мало готелів, котрі числять ся з тим, що до них заїзджають люди із загранцї, і они вже приготовлені до того. Але Росиянин возить завсігди з собою свою постіль, свої ручники, своє мило, свою подушку і ковдру, бо більше як голу постіль з якимсь грубим матерацом не знайде нїчого в своїм „нумері„ — красний то нумер, нема що казати!

Владивосток має ще й один більший готель, але відповідно до того установлені й цїни. Але я не маю охоти платити на день за комнату по 10 до 16 рублів, розуміє ся без харчу, та ще й з иньшої причини не заїзджаю до готелю „Pacifik". Там, бачите, дає від 9 до 12 год. представленя опереткова трупа, а від 12 до 2 в ночи якийсь „тінґельтанґель". Від 2 год. аж до рана не дають зажмурити ока крики у всіляких сепаратках. Першого вечера, коли я приїхав до Владивостока, завів мене мій знакомий до театру в готелю „Pacifik"; давали звістну францускую оперетку „Mamselle Nitouche". Грали по части дуже добре, та й співали не согірше, але я не дуже міг забавити ся, бо не розумів росийскої мови. Сам театр есть маленький і без всіляких прикрас. На ліво есть льожа для ґубернатора, на право для адмірала. Они рідко коли порожні. Інтересних жіночих головок і тоалєт можна богато побачити, але ще більше уніформів. В Росиї, бачите, носить кождий урядник відповідний до своєї ранґи уніформ. Як суть військові ранґи, так суть і ранґи цивільні, що стоять на рівні з військовими. Ґімназияльний директор має н. пр. ранґу ґенералмайора, доктор ранґу поручника і т. д. Остаточно кождий хотів би мати якусь ранґу.

В перервах збирають ся мужчини, що люблять закурити або випити, в столовій сали готелю, що служить заразом за присінок від театру, иньші по коритарях розмавляють з дамами, а ще иньші з папіросами в губах підпирають стіни і сентиментально споглядають у воздух. Але підчас представленя всї уважають пильно на то, що діє ся на сценї, а коли грають щось доброго, то всї так одушевляють ся, що акторів і акторок певно аж охота бере грати. А вершком одушевленя то плескане в долонї, стукане ногами об поміст і крики „біс!" (себ то „два рази", значить ся, ще раз повторити). Коли на сценї повторять, то й одушевлене повторяє ся ще з більшою силою.

Владивосток не лиш яко кріпость але й яко осередок культури на далекім Всходї має велике значінє. Тут є дві православні церкви, одна католицка і одна протестантска. Музей для народознавства, одна мужеска і одна женьска ґімназия, школа промислова і школа моряків. Під взглядом торговельним і промисловим займав Владивосток також важне місце, але від коли поведено зелїзницю до Порт-Артура та побудовано Дальний, значінє Влади-

на лівім березі в силі трох шкадрон, побачивши наших їздців, вернули назад до Анджу. В ночи з дня 19 с. м. два полні листоноси стрітили межи Кезаном а Ченґу японьскі патрулї.

Коли правдива вість, яку подала анґлійска ґазета „Times,“ що Японцї мали коло Гамчнґ борбу з корейскими повстанцями, котрих підмовили Росияни, то се був би злий знак для будучої кампанії. Ще війна на суши не розпочала ся, Японцї ще стоять в повній і великій силі коло того місця, де вибухла ворохобня; ще Росияни далеко, бо поза рікою Ялю в зовсїм противній сторонї, хоч їх патрулї перебігають цїлу північну Корею, — а вже знайшло ся 300 Корейців, що мали охоту і відвагу виступити против Японців. Се може щось значити. Гам-енґ лежить у всхідно північній Кореї, на північ від Ґензана, де — як бодай говорено — мало висїсти на беріг 60.000 Японців. Чогож можуть Японцї сподївати ся по Корейцях по першій більшій поразцї?

Новинки.

Львів дня 24-го марта 1904.

— Іменованя. П. Мінїстер скарбу іменував старшого ґеометра 2-ої кляси Фел. Нагановского старшим ґеометром 1-ої кляси в VIII кл. ранґи. — Мінїстерство торговлї іменувало окінчених слухачів прав Ів. Степка і Ів. Урбаньского концептовими практикантами галицкої дирекції почт і телеґрафів.

— Преосьв. епископ перемиский Константин Чехович прибув вчера з Перемишля до Львова і зложив візиту новоіменованому епископови станиславівскому о. Хомишинови

— Начальний директор галицких почт і телеґрафів п. Ів. Сефорович повернув з Відня і обняв урядоване.

— Вісти з львівскої Аепархії. Кан. інституцию одержали: оо. Макс. Папасюк на Станимир і Ом. Боберский на Николаїв коло Вібрки. — До канон. інституциї на Спас, дек. перегиньского. візвано о. Корн. Гумецкого з Кавска перемиской епархії. — Завідательства одержали оо.: Вол. Марчак в Суходолї і Лука Побоярский в Хащованю. — Сотрудництво в Болотнї дістав о. Теод. Гураль. — Правительство продовжило на оден рік дотацию для приватного сотрудника в Брязї.

— Пожар ліса. Сими днями вибух пожар в громадскім лїсї в Гнильчу, підгаєцкого повіта і знищив до 7 морґів 4-лїтного загайника.

— Самоубийчий замах адвоката. З Сучави доносять: Адвокат краєвий др. Шехнер в Сучаві, що за злочин крадежи і обманьства був засуджений на 8-місячну вязницю, отруїв ся оногди аршеником. Стан его безнадїйний.

— Незвичайні злочинцї. В Чікаґо засуджено недавно на кару смерти за розбійниче убийство двох молодих Нїмцїв: Нідермаєра і Маркса. Тепер оба зложили дальші зізнаня, з котрих показує ся, що мають на совісти незвичайне число убийств. Нідермаєр замордував 22 особи, а Маркс з кількома товаришами причинив ся до вискоченя із шин поспішного поїзду під Чікаґом і обрабував подорожних.

— Геройска смерть матери. В селї Тарскє коло Срему в Хорватії вибух перед кількома днями огонь в двірских забудованях. Жінка одного з робітників обуджена огнем винесла з горіючого дому по черзї четверо дїтей своїх; коли-ж вернула по пяту, завалив ся над нею горіючий дах і погребав дитину разом з геройскою матерію.

— Страшний пожар. З Луцка доносять: Дня 10 марта с. р. огонь, підложений з чотирох сторін, знищив цїлковито місточко Клевань на Волини. Жертвою пожару упали православна церков, почта, суд і 600 домів. Вспіли виратувати лиш латиньский костел, завдяки густим деревам, які его окружають. Пожар лютив ся від 10-ої години рано до 11-ої в ночи. Лишило ся 5000 осіб, переважно жидів, без даху і средств до житя.

— 150 злодіїв, караних за крадежи, а не маючих ніякого постійного занятя, видалило сими днями староство з львівского повіта до їх місць приналежности. В тім числї видалено з самого Замарстинова 49 волоцюгів караних кілька разів за крадежи. Замарстинів єсть головним гнїздом злодіїв, що мають заборонений побут у Львові. В ночи вибирають ся они на виправи до міста.

— Нова дефравдация. Дня 21 липня 1900 р. при нагоді вношеня оферти на одну роботу при львівских водопроводах долучила фабрика бетонових виробів Джулїянїґо на вадиюм лист Товариства кредитового земского на квоту 1000 корон. Коли дня 19 марта с. р. по окінченю робіт фабрика Джулїянїґо удала ся до маґістрату з просьбою о зворот того листу, показало ся, що лист пропав. Імовірно украв его невислїджений доси виновник. Слїдство викрило дальше, що купон від того листу за I чвертьрік 1903 викупив хтось дня 18 серпня м. р. в однїй з львівских контор виміни. Полїция повідомила о крадежи того листу всї банки і контори виміни.

— Значна крадїж. З замкненого столика лат. крилошанина о. Л. украдено сими днями по розбитю замку квоту 600 К в 100-короновнх банкнотах. Полїция єсть вже на слїдї злодія, за котрим вислала телеґрафічно стежні листи. Злодїєм мав бути служачий крилошанина, Антін Грабиньский, котрий перед кількома днями мав виїхати до Америки. З ним разом мала виїхати его любовниця Мария Кручек.

— Равт тухляньский, назначений на день 26 марта с. р. в салях нового двірця зелїзничого у Львові, заповідає ся дуже сьвітло. Комітетови удало ся позискати, крім участників львівского артистичного сьвіта, ще і инші знаменитї, а в памяти Львовян симпатично записані сили артистичні з подальших сторін, котрі в тій цїли умисно прибудуть до Львова. Прибуде на равт з Варшави знаменита артистка драматична Ванда Семашкова, щоби з естради приґадатись львівскій публицї. Дальше приїздкає з Праги на сей концерт молоденька віртуозка віольонїстка панна Станислава Арнольдівна, одна з найлучших і найбільше уздібнених учениць маєстра Шевціка, у котрого попри иньших звісних скрипарях образував ся також сьвітової слави Кубелік. З львівских

востока значно підупало, а деякі давнїйше великі фабрики побанкротували.

Але пора вже вибирати ся в дальшу дорогу і треба прощати ся з множеством людий, котрі менї ще довго позістануть в памяти; треба їм хоч руку подати та сказати „до звиданя!“ Треба робити прощальні візити, тут сказати яке щире слово, там бодай в переходї устиснути руку. Тай жидови з Лодзї, мому господареви, треба було подати руку, хоч він менї на рахунку записав оден день кватирового і що найменше пять водок за богато, що з усьміхом позволив собі відшибнути. В Росиї взагалї подає ся кождому руку, коли не хоче ся, щоби нас уважали за нечемних. Коли увійде ся до реставрациї, де при 20 ріжних столах сидить 20 знакомих, треба піти до 20 ріжних столів і подати руку 20 всїлякми знакомим.

З якоюсь тугою, спакувавши мої річи, роз глядаю ся по моїм „нумері“, що менї за час мого побуту став так милий. Він так виглядає пусто, коли з него забрали мої річи. Задуманий і засумований виходжу на улицю та іду на ті горби, вздовж котрих тягне ся місто. Виходжу що раз висше і висше, аж наконець виходжу на вершок, що може якої пів тисячки стіп лежить висше понад містом і звідки величавий вид на море представляє ся моїм очам. Скала витесана як лавка аж просить ся, щоби на ню сїсти.

Сїдаю і поглядаю в долину а там видко чудовий образ, на ліво легонькі баранчики на водї в пристани, на право вже більші филї на широкій площи Амурского заливу а по серединї між обома півостровами „Муравев-Амурский“, на котрім лежать місто Владивосток. Поза клином землї, що замикає „Золотий ріг“ видко дрімуче, синяве, широке море. На ліво в пристани стоять воєнні кораблї і торговельні судна, а між сими послїдними мають многі заграничні фляґи, по части нїмецкі, по части японьскі. Торговельні стоять близько греблї, що припирає до будинків зелїзницї. Воєнні кораблї стоять дальше у внутрішнім порті; один з них видко у великім сухім доку, з котрого випомповано воду; его будуть тут направляти.

Воєнні кораблї лише що вернули з Амурского заливу, куди виїздили на маневри; з одного величезного панцирника ще курить ся на каналї, що виконаний через острів, щоби сполучав Амурский залив з портом. А там в долинї, на побережу аж роїть ся від людий, возів та малих лодок. Один торговельний пароход, що лише що недавно приплив, обступили пасажирскі лодки, на котрих Хінцї з Шантунґа служать за перевізників. Коли пасажири вийдуть на беріг, то тут знов Хінцї їх обступлять та будуть забирати їх пакунки на свої малі візки на двох колесах. До того прилучають ся корейскі двигарі, що предкладають свої услуги, але не в силі зробити того, що Хінцї. Корейцї длятого займають тут пересїчно низші становиска яко послугачі дома і наймити, під час коли Хінцї наймають ся за кельнерів, візників і лодкарів, отже роблять службу висшого значіня.

Оттак тут в порті аж кипить від людий, а на гору до мене доходить шум від того гамору, який там панує в долинї. Вздовж улиції женуть дорожки то в одну, то в другу сторону а від часу до часу покаже ся і якийсь їздець на конї. Тепер показує ся і якийсь поїзд зелїзничий, котрий висуваючись з розкопу, переїздить через головну улицю і вїздить на двоpець. Само місто виглядає звідси з гори досить пусте, бо помежи поодинокими домами, о скілько они на головній улици, на „Свєтланьскій“, не збиті в купу, знаходить ся богато порожного місця.

Широкі площі, по найбільшій части перелоги, в меншій части засїяні поля розділяють в горішній части міста поодинокі доми від себе. Звідси з гори видко також добре, як ще мало мурованих домів єсть в містї. Мимо того не шкодить загальному образови, який видко тут в долинї під нами. Цїлому краєвидови бракувало би ще важної части, як би я тут не згадав про тоті численні форти, з котрих один піднимає ся таки тут над моєю головою, на горбі, що ще трохи висший, як той на котрім сиджу. Але й просто передомною виджу один форт та можу таки добре розпізнати караула (вартового) на валї. Та й на горбах довкола порту видко форти і ще дальше аж на островах — всюди видко острі лїнії валів та заборол, поза котрими криють ся батерії.

З фляґового корабля в порті роздав ся сиґнал, безпосередно по тім повторили его й другі воєнні кораблї, стяги і фляґи спустили ся поволи в долину. То 6 година вечером. Тай торговельні кораблї поспускали свої фляґи. Сонце сьвітить ще ясно, бо то серед лїта а Владивосток лежить на тій самій ґеоґрафічній ширинї, що Венеция і Ніцца. Минає ще добра хвиля, аж соце западе там поза долиною Суіпун та онтам поза горами, котрих зариси нїби розпливають ся у воздусї, бо їх видко проти сьвітла. Оно пішло сьвітити людем там далеко на Заходї у Венециї і Ніцци, в Берлинї і Петербурзї. Ба, а котраж то може бути година там далеко в Европї? Вечером 6 година у Владивостоцї — то після середно-европейского часу більше менше 9 год. рано! В Петербурзї єсть вже одна година пізнїйше, отже межи Петербурґом а Владивостоком єсть все таки ще около 8 годин ріжницї в часї. Отже цїла третина дня! Аж за 8 годин буде в Петербурзї 6 година вечером. Можна-ж собі тепер подумати, яка то держава, а до того ще й сама лиш цїлечкина, в котрій що дня через вісїм годин єсть раз по раз 6 година вечером!

Дійстно, Росия велика! Коли-б сибірска зелїзниця була так викінчена, як то первістно було в плянї, значить ся, вздовж північного берега Амура та Шілки, то цїлий шлях від Владивостока до Петербурга був би мав 9877 верст; а що одна верста має 1·067 кільометра, то цїла зелїзниця була би на 10.538 кільометрів довга. Той шлях, що іде через Манджурию, а котрий збудовано замість амурского проекту, скоротив зелїзницю о кілька сот кільоме-

артистів виступлять в концерті: панна Ванда Стаевска, знаменита сьпівачка, котру в сих днях побачимо на сцені в „Гамлеті", п. др. Конрад Завиловский, котрий в сім сезоні оперовім здобув неподільну симпатию Львовян. Улюблений львівскою публикою знаменитий артист Фельдман і славний хор „Лютні" під управою Ст. Цетвіньского.

З огляду на се, що в дни равту рано відбуде ся посьвячене нового двірця зелізничого, як звісно, найбільшого тепер в Австриї, а безперечно одинокого, в котрім всї найновійші здобутки і урядженя техніки зелізничої найшли примінене — равт згромадить в просторих algiorno осьвітлених і величаво уряджених салях дуже численне і добірне товариство. Всї верстви суспільні нашого краю і столиці, котрі возьмуть участь в посьвяченю, як також мінїстер зелізниць зі своею дружиною, возьмуть без сумніву участь в тім равті. В салях на ліво від головного входу відбуде ся равт з концертом, в салях же на право від входу будуть поміщені обильно заставлені буфети — котрі підчас павзи в концерті (1 година) і по концерті будуть до розпорядимости гостий. Перед концертом, підчас павзи і по концерті приграбати буде в вестибули і в сали буфетовій музика військова 30 п. п. під управою капельмайстра п. Роля. Запрошеня на равт вже розіслані. Хто би через ошибку такого запрошеня не дістав, а рефлектує на се, зволить зголосити ся між 9 тою рано а 3 тою п полудни в Дирекциї зелізниць державних ул. Красіцких ч. 5, I. поверх, двері ч. 131.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 24 марта. Рада державна має вібрати ся знову дня 14 цьвітня.

Відень 24 марта. По візиті кв. Уельского у Відни виїде Є. Вел. Цїсар до Будапешту, де перебуде аж до закінченя нарад делеґацийних. Делеґациї скликано на перший тиждень мая.

Рим 24 марта Король Віктор Емануіл їде в суботу до Неаполя, щоби там повитати цісаря Вільгельма. З королем поїде італїяньский мінїстер Тіттонї. Вчера вислав король до цїсаря слідуючу депешу: В хвили, в котрій яко милий гість вступаєш на італїяньску землю, тїшу ся, що внеодовзї Тебе побачу. Поки що бажаю, щоби перший привіт дійшов до Тебе від мене, Твого прихильного приятеля і вірного союзника.

Льондон 24 марта. „Standard" доносить з Токіо: Нема урядового потвердженя вісти, яку рознесли ґазети, мов би підчас послідного атаку на Порт Артур по кількагодинній борбі затонув японьский панцирник.

Петербург 24 марта Як доносить дневний приказ мінїстерства війни, ухвалено утворити посаду шефа санітарного для росийскої армії в Манджуриї. Санітарний шеф буде стояти під безпосередною властию начального команданта манджурскої армії.

Благовіщеньск 24 марта. „Червоний Хрест" наміряє уладити тут лязарет на 1200 ліжок.

Чіфу 24 марта. Росийскі власти старали ся наклонити анґлійских купців, щоби мимо японьскої бльокади перевезли морем поживу до Порт Артура за високу заплату. Двох капітанів торговельних кораблів відмовило зі взгляду на чуйність Японців.

Шанґай 24 марта. Росияни окружили Порт-Артур від сторони цїлеччини системою дротяних колючих плотів на взорець підчас війни з Бурами. Підмінували також в многих сторонах землю а знищені пушки кораблів военних уставили за новими роботами земними.

Шанґай 24 марта. В Нючванґ знаходить ся 15. і 16. всхідно-сибірийский полк піхоти і драґони з Приморя з двома польними батеріями. Росияни на случай, коли би Японцї тут вийшли на беріг, не мають наміру ставити опір, лиш спалять Нючванґ і аж на лінії ріки Ліяо будуть старати ся сперти японьскі сили.

трів, а все-таки ще й тепер ціла зелїзниця есть 10.000 кільометрів довга. Дійстно, Росия велика! Для нашого поняти так велика, що аж диво! Подивляємо — каже Цабель — тоту велич, а самі Росияни подивляють єї найбільше. То величезне туловище виробило їй передовсім перше місце в очах народів. Подивляємо єї велич та розширяємо той подив загально і на повагу Росиї також і в инших справах, бо така вже людска натура, що річи, котрих не розуміємо основно, оцінюємо загально. А то треба Росию лиш так подивляти, як подивляємо примірем якогось чоловіка, у котрого тїло дуже довге, не думаючи при тім о єго иншій, моральній і духовій вартости. Скоро же раз позбудемо ся того чисто зверхного враження і навикнемо до того, що остаточно тота велич то нїчо иншого, як лиш чисто зверхна прикмета, як у карлика єго маленькість, то мабуть тоді будемо питати, яке в тім величезнім тїлі серце, який мозок, яка душа. Коли о то спитаємо, то вже само відношене величини краю до величини єго населеня покаже нам Росию в зовсїм иншім сьвітлї. Мозок того величезного сибірского туловища, коли єму лїпше придивити ся, єсть ще так малесенький і так ріжнородний, що мабуть треба ще буде доброго припливу крови з Европи, аж тота дрібночка мозку зможе правильно управляти величезним тїлом. Чи сибірска зелїзниця, що має стати головною жилою для тої оживляючої струї крови, зможе дійстно сповнити тоту задачу?

Я ще не їздив сибірскою зелїзницею, а вже спізнив ся до поїзду! А то так стало ся. Публичних послугачів у Владивостоцї нема. Замість тих відставляють Хінцї пакунки до пристанї, або на дворець зелїзниці. А що одинокий поспішний поїзд відходить що дня рано о 9 тій годині 25 мінут, то замовили Хінця з візком для мене на 8-у годину 15 мінут перед готель. Він і явив ся точно. Забиране пакунків тревало десять мінут. Дорожка, котрою я їхав і візок з пакунками вибрали ся разом. Я заїхав борше, а Хінець з візком міг о 5 мінут пізнійше над'їхати. Тимчасом він перевернув візо, мусїв пакунки наново складати і опізнив ся. Ще було 10 мінут часу і я пішов надати мої пакунки до Хабаровска. Я в своїм нерозумнім понятю о европейскій скорости думав, що то ще досить часу, але урядник, що відбирав пакунки, видко гадав инакше. Він взяв ся обчисляти оплату на чотах (машинцї з кульочками до рахованя). Сунув кульочками і сував та не міг дорахувати ся. У мене не було того розуму, що у росийских підданих і я гадав, що поможу єму і обчисливши оплату в голові, написав єму числами і поставив гроші перед него. От і стала ся біда! Я єму перешкодив в численю на чотах. Він помилив ся і порахував менї за богато. Я тому спротивив ся а він взяв ся знову рахувати. Коли дорахував ся, вже було за пізно; поїзд від'їхав а я лишив ся на двірци! Коли я опісля комусь на то жалував ся, той менї дав таку науку: „Треба було — каже — всунути єму рубля під чоти, то був би зараз борзенько порахував!" Ба, добре то тепер говорити! То треба наперед знати.

Отже замість о 9-тій годині 25 мінут перед полуднем, виїхав я о 3 тій годині 25 мін. з Владивостока. Сей поїзд то особовий на сїм шляху, а ранїшний то поспішний. Він називає ся поспішний не длятого, що їде борзо, бо він робить на годину лиш 24 кільометрів, а длятого, що особовий їде ще поволїйше. Особовий робить на годину 14 верст, але, щоби правду сказати, то верства все-таки о 67 метрів довша від кільометра. Розуміє ся, що не буду аж до Хабаровска, 721 верст їхати особовим. Пересяду ся в Никольску, звідки іде другий шлях до Манджуриї.

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля

Курс львівский.

Дня 23-ого марта 1904.	пла-тять	жа-дають
	К с.	К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535	545·
Банку гал. для торгов. по 200 зр	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	575 —	585 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	370 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98 30	99 —
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	111 —	—·—
Банку гіпот. 4½%	101 20	101 90
4½% листи застав. Банку краєв.	102 20	102 90
4% листи застав. Банку краєв. .	98 90	99 60
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98 70	99 70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99 70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем	102 50	—·—
„ „ „ „ 4½ %	101 50	102 20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98 70	99 40
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	98 50	99 20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 80	97 50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	75 —	80 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	52·50	54·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	28·75	29·75
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	70·—	77·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	21·10	22 10
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·25	11 40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педагогічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видания.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Кніточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Грімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

*Молитвеник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка істория педагогії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Гулівера до великанів 50 с ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінський**: Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо**: Непос, учебник для III кляси гімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с **Барановский**. Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с ***Коваліь Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіня, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 кілр лиш **6 корон** franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королівці
В. АЛЕРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найхіснійших ростин альпейских, перевисшають всі до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болізнях легких і проводів віддихових, при кашлю, крипці і всіх других подібних недугах. **Спосіб ужитя**: Горсть зіль тих запарює ся в шкляниці кипячої води і той віддзар пе ся в літнім стані рано і вечером.

Ціна 50 сот.

Одиноку

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає превумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижедневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 птм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).